

[Estrup]

det synspunkt kan jeg støtte hovedparten af det, som arbejdsministeren her har fremlagt.

Der er dog et lille men, som jeg også godt tror arbejdsministeren er opmærksom på. Vi havde her for en god måneds tid siden en debat om handicappedes forhold, og i den forbindelse blev det på baggrund af et beslutningsforslag fra VS påpeget, at der netop var nogle besynderlige bestemmelser i lovgivningen, når man så på dagpengeretten for personer, der samtidig havde social pension, idet man dér har en begrænset dagpengeret, som i mange situationer måtte forekomme som en form for diskriminering. Vi var dengang enige, forstod jeg, fra arbejdsministeren og til VS om, at dette nok var en bestemmelse, vi måtte kigge på, og jeg vil da godt i den forbindelse minde arbejdsministeren om, hvad han sagde, nemlig – og jeg citerer fra fortrykket, forhandlingerne, sp. 9526:

»Om der bør ske ændring af denne bestemmelse, indgår allerede i de overvejelser, der foregår i Bonnerupudvalget, som forventes at afgive betænkning meget snart. Problemerne er også nævnt i den betænkning, som er på trapperne fra udvalget om de handicappede og arbejdsmarkedet, det såkaldte Svend Jensen-udvalg. Jeg vil derfor med disse to betænkninger i hånden se nærmere på, om der er grund til at gennemføre ændringer i reglerne vedrørende dagpengeretten.«

Jeg ved ikke, om arbejdsministeren har set nærmere på, om der er en sådan grund til at ændre reglerne. Jeg kan i hvert fald ikke se det af bemærkningerne til forslaget, og jeg kender ikke indholdet af Svend Jensen-udvalgets betænkning. Derfor synes jeg faktisk, det er for tidligt, dette forslag er kommet, og i den form, det har fået nu, hvor den begrænsede dagpengeret udvides med et skærpet arbejdskrav, er det faktisk en lidet smagelig og acceptabel bestemmelse. På det punkt vil jeg gerne tage et klart forbehold, og jeg synes, at medmindre vi kan få det afklaret tilstrækkeligt under udvalgsarbejdet, at vi ikke behøver at have de betænkeligheder, må vi med det samme se i øjnene, at denne del af lovforslaget nok ikke bør nyde fremme i denne sammenhæng.

Men derudover kan jeg tilslutte mig lovforslaget, og jeg synes, at resten med rimelighed kan gennemføres i denne samling.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ministeren er citeret i offentligheden for at have sagt, at det, vi behandler i dag, blot er nogle småting, som ikke vil volde nogen problemer, og småting, som alle burde kunne være enige i. Denne betragtning er VS imidlertid slet ikke enig i. Vi mener, at det, man her kalder for regelforenklinger, betyder: 1. det vil blive meget vanskeligere for folk at blive optaget i en A-kasse. Faktisk vil folk, der arbejder 31–33 timer om ugen, have vanskeligheder med at blive optaget. 2. personer med social pension lægges ind under et skærpet arbejdskrav. Og 3. overgangen fra deltids- til fuldtidsforsikring vanskeliggøres.

VS synes faktisk også, der skal regelforenklinger til, men hvad er en regelforenkling? Det ville jo være en regelforenkling helt at afskaffe reglen om, at supplerende understøttelse skal betales med dimittendsatsen med diverse undtagelser. Det ville være en regelforenkling at betale med den individuelle sats.

Men den type regelforenklinger til gavn for lønarbejderne ønsker ministeren ikke, så den type regelforenklinger kommer ikke på tale. Den type regelforenklinger, som man tænker på i Bonnerupudvalget og i arbejdsministeriet, er, at det ville være meget lettere at administrere, hvis de personer, der modtager social pension, slet ikke skulle have dagpenge overhovedet. Og jeg giver ret i, at det ville være let at administrere. Det ville for så vidt være lettere, hvis man slet ikke skulle have dagpenge. Men den type regelforenklinger går vi 100 pct. imod, fordi det er forværringer. Vi begriber ikke, at man, når man i betænkningen på baggrund af socialministeriets tanker accepterer, at den type forringelser alligevel går for vidt, så lægger hovedet i blød for at finde ud af en regelforenkling, som alligevel på en eller anden måde forringer forholdene ved at sætte personer med social pension ind under skærpede arbejdskrav ligesom folk, der har selvstændigt bierhverv. Hvad de to ting har med hinanden at gøre, er fuldkommen uforståeligt.

Hvis man tager optagelsesbetingelserne, ville det jo også være en regelforenkling at droppe kravet om, at der i den nuværende 5 ugers periode skal arbejdes første og sidste dag, ligesom man kunne stille langt mere præcise krav til oplysningerne på lønsedlerne. Men i stedet forlænger man perioden til 10 uger med mere end 300 arbejdstimer. Det